

Det var ikke alene Jakobe, hvis Fremtid fyldte dem med Bekymring; nu havde ogsaa Nannys Forhold givet dem Anledning til Overvejelser af den alvorligste Art. For det Nederlag, den unge Frues Forfængelighed og Ødelæggelseslyst havde lidt hos Per, havde hun søgt Oprejsning hos sin gamle Tilbeder Hansen-Iversen; og da hun den gang virkelig trængte til at glemme, havde hun givet sig hen til sin dristige Flirt med en vis Lidenskab. Men det havde nu vist sig, at den forhenværende Kavalleriløjtnant ikke var saa mandig og overlegen en Karakter, som hans flotte Overskæg lod formode. Efter et Stævnemøde, hvor Nanny var kommen for Skade at aabenbare sin Mangel paa reelle Hensigter, var han gaaet hjem og havde skudt sig en Kugle gennem Hovedet og havde tilmed i et højtideligt Brev efterladt Verden sine Bevæggrunde og Nanny sin Forbandelse.

Takket være hendes Mands indflydelsesrige Stilling i Pressen var Sagen bleven dysset ned; og for yderligere at dække sin Kones Rygte viste Dyhring sig i disse Dage hyppigt for Offenheden med Nanny under Armen, ligesom han spøgende ytrede til sine Bekendte, at det i Grunden var en farlig Sag at have en Kone, hvis Øjne ikke alene lignede men ved Lejlighed — og ganske uforvarende — ogsaa kunde virke som en Pistolmunding. Han gjorde det ikke for Nannys Skyld; men